

Arrest

nr. 126 569 van 2 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 10 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A.-S. ROGGHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 25 januari 1996 in Grozny (Tsjetsjenië).

Omdat uw ouders, F.S. (O.V. X) en D.S. (O.V. X), in Tsjetsjenië problemen kenden met Kadyrovtsi, omdat uw vader voor de voormalige president van de Tsjetsjeense Republiek Maskhadov had gewerkt, ontvluchtte u samen met uw ouders en broers in 2008 jullie herkomstland toen jullie naar Zweden reisden, waar uw ouders een asielaanvraag indienden.

De Zweedse asielinstanties besloten uw ouders geen vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen.

In 2011 keerde u samen met uw ouders en uw broers terug naar Tsjetsjenië, waar u zich met uw moeder en uw broers bij de zus van uw oma in het dorp Chervlennaya vestigde.

Uw vader verbleef ondertussen bij andere mensen om zich schuil te houden.

Na jullie terugkeer vielen Kadyrovtsi binnen in de woonst van de zus van uw oma waar u, uw moeder en uw broers verbleven, omdat zij op zoek waren naar uw vader. Ze dreigden ermee u te ontvoeren en u hetzelfde aan te doen wat ze uw moeder hadden aangedaan in het verleden. Uw moeder werd destijds door hen verkracht. Toen uw moeder u trachtte te verdedigen werd ze geslagen met de kolf van een wapen waarna ze op de grond viel.

Nadat burens met geweren in de lucht schoten namen jullie belagers de benen.

Twee of drie weken na dit incident, in augustus 2011, vluchtte u samen met uw moeder en broers opnieuw het land uit en reisden jullie naar Denemarken, waar uw moeder op 18 augustus 2011 een asielaanvraag indiende. Uw vader kwam een maand later eveneens in Denemarken aan.

Vervolgens reisden jullie naar België waar uw ouders op 25 oktober 2011 een asielaanvraag indienden. Op 22 juni 2012 werd uw ouders een weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (26quater) betekend, daar geoordeeld werd dat Zweden overeenkomstig de DublinII-verordening van de Europese Raad verantwoordelijk was voor de behandeling van hun asielaanvraag.

Hierna verliet uw vader uw moeder. Jullie weten niet waar hij sindsdien verblijft.

Uw moeder diende op 20 augustus 2012 een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 25 maart 2013 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de tweede asielaanvraag van uw moeder een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden, daar er in eerste instantie geen geloof gehecht kon worden aan jullie verblijf sinds 2000 in Tsjetsjenië, waar de problemen die jullie ertoe hebben aangezet jullie land in 2008 een eerste keer te ontvluchten, hebben plaatsgevonden, noch aan jullie terugkeer en verblijf in Tsjetsjenië in 2011, toen jullie problemen er opnieuw aanvingen waardoor jullie jullie land van herkomst een tweede keer ontvluchtten. Deze beslissing werd vervolgens bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd diende uw moeder een derde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 30 oktober 2013, toen zij volhardde in haar asielrelaas zoals ze dit naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag uiteen had gezet.

Op 28 november 2013 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de derde asielaanvraag van uw moeder een beslissing genomen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, omdat zij geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en noch het Commissariaat-generaal hierover beschikte.

Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd diende uw moeder een vierde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 3 februari 2014, toen ook u, die inmiddels meerderjarig is geworden, een eerste asielaanvraag indiende.

Naast de problemen die uw ouders in Tsjetsjenië met Kadyrovtsi zouden hebben gekend, omwille waarvan jullie jullie land van herkomst in 2008 en in augustus 2011 zouden zijn ontvlucht, haalt u aan dat u inmiddels zwanger bent maar geen huwelijk of duurzame relatie heeft met de biologische vader – u verklaart drie maanden zwanger te zijn – en u door uw vader of andere familieleden zou worden vermoord indien zij dit te weten komen.

De vader van uw kind, een zekere Z.I., die u zo een vier maanden geleden hebt leren kennen in België en met wie u een liefdesrelatie begon, zou het contact met u hebben verbroken toen u hem enkele weken geleden inlichtte over uw zwangerschap.

Tot op heden zijn enkel uw moeder en jullie kennis in België, A.K. (O.V. 5.961.931), op de hoogte van het feit dat u zwanger bent.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen.

Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat de problemen die u ertoe hebben aangezet uw land van herkomst in 2008 en in augustus 2011 te ontvluchten volledig verbonden zijn met het asielrelaas dat uw moeder, F.S. (O.V. 6.904.245), naar aanleiding van haar tweede, derde en huidige asielaanvraag, naar voor bracht. In het kader van de tweede asielaanvraag van uw moeder nam ik een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat haar asielrelaas, in hoofdzaak jullie verblijf sinds 2000 in Tsjetsjenië en jullie terugkeer naar en verblijf in Tsjetsjenië in 2011, ongeloofwaardig werd bevonden.

Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

In het kader van uw moeders derde en huidige asielaanvraag, die zij inhoudelijk verbond aan het asielrelaas zoals zij dit naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag uiteen had gezet, werd door het Commissariaat-generaal telkens een beslissing genomen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, omdat uw moeder geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en noch het Commissariaat-generaal hierover beschikte.

Bijgevolg kan in dit verband ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw moeder, F.S. (O.V. 6.904.245), in het kader van haar tweede, derde en huidige asielaanvraag werden genomen, verwijs ik graag naar deze beslissingen, waarvan kopieën werden toegevoegd aan uw administratief dossier.

Daarnaast dient te worden vastgesteld u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland door uw vader of uw familie zou worden vermoord indien zij te weten komen dat u een kind verwacht zonder een duurzame relatie/huwelijk met de vader (CGVS, p. 9, 12-13).

Zij vooreerst opgemerkt dat er ernstige bedenkingen rijzen bij uw verklaringen dat u – die drie maanden zwanger zou zijn – daadwerkelijk een kind draagt van iemand met wie u geen duurzame relatie heeft of heeft gehad.

U verklaarde dat u zwanger geraakte van een zekere Z.I., die u zo een vier maanden geleden in België leerde kennen en met wie u een liefdesrelatie aanging, maar die enkele weken geleden al het contact met u verbrak toen u hem over uw zwangerschap inlichtte.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt echter dat u op 21 augustus 2013, namelijk vóór u Z.I. zou hebben leren kennen en vóór u zwanger raakte, samen met A.K. (O.V. 5.961.931), uw kennis en een vriend van Z.I., bij de stadsdienst van Gent persoonlijk een aanvraag heeft ingediend om te huwen.

Toen u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal geconfronteerd werd met deze informatie ontkende u deze huwelijksaangifte te hebben gedaan (CGVS, p. 8-10).

De stadsdienst van Gent benadrukt echter dat zowel u als de heer A.K. (O.V. 5.961.931) zich tot twee keer toe samen hebben aangeboden aan hun loketten in verband met jullie huwelijksaangifte, naar aanleiding waarvan een huwelijksdossier werd geopend, toen over het hoofd werd gezien dat u eigenlijk nog minderjarig was.

Uit het Rijksregister blijkt verder nog dat de heer A.K. (O.V. 5.961.931) op hetzelfde adres als de gekozen woonplaats van u en uw moeder in België ingeschreven staat.

Het feit dat u uw huwelijksaangifte in België met de heer A.K. (O.V. 5.961.931), die plaatsvond vóór u Z.I. zou hebben leren kennen en vóór u zwanger raakte, bewust verzwijgt en zelfs ontkent, en u op hetzelfde adres als A.K. zou wonen, doet het vermoeden ontstaan dat u bewust informatie tracht achter te houden betreffende de ware identiteit van de vader van uw kind en/of een eventuele traditionele huwelijksverbintenis (of op zijn minst een duurzame relatie) die u in België zou hebben aangegaan. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u in verwachting bent van een kind waarvan de biologische vader geen duurzame relatie/huwelijksverbintenis met u heeft, in casu de reden waarom u en uw dochter vervolging vanwege jullie familie vrezen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen.

De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen.

De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.

Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 10 april 2014 een schending aan van de artikelen 48/2 tot en met 48/5 en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), een schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), een, schending van de algemene motiveringsplicht, een schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur, en schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster bevestigt haar relaas in verband met haar terugkomst in Tsjetsjenië in 2011 en houdt vol dat ze door de Kadyrovtsi werden bedreigd.

Wat betreft haar huidige toestand, stelt verzoekster dat zij effectief vier maanden zwanger is, maar dat niet Z.I. zoals zij bij haar verhoor op het Commissariaat-generaal heeft verklaard, de vader van haar kind is, maar wel A.K. met wie zij samenwoont.

Verzoekster voert aan dat zij (zie het verzoekschrift, p. 3) “*onder stress*” was wanneer zij op het Commissariaat-generaal over haar huwelijksaanvraag bij de stad Gent ondervraagd werd en “*dacht dat haar vriend problemen zou hebben*”.

Zij laat gelden dat zij pas meerderjarig is, dat zij bijna nooit op school is geweest, dat zij “*onder paniek*” was en dat zij de werkelijkheid niet heeft durven bekennen.

Volgens verzoekster belet voormelde onwaarheid niet “*dat haar relaas waar en geloofwaardig is*” (zie p. 3); zij herhaalt dat het gezin waarvan zij deel uitmaakte, in Tsjetsjenië vervolgingen heeft ondergaan.

Verzoekster vraagt aan de Raad van haar de vluchtelingenstatus te erkennen, haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad stelt vooreerst vast dat uit de verklaringen van verzoekster afgelegd op 17 februari 2014 op het commissariaat-generaal, blijkt dat zij zich, voor de problemen die haar ertoe aangezet hebben haar land van herkomst in 2008 en in augustus 2011 te ontvluchten, volledig beroept op de problemen van haar moeder F.S. (zie het verhoorverslag, p. 4-8, 12).

In het kader van de tweede asielaanvraag van verzoeksters moeder heeft de commissaris-generaal op 25 maart 2013 een beslissing genomen houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat haar asielrelaas, in hoofdzaak het verblijf sinds 2000 in Tsjetsjenië en de terugkeer naar en verblijf in Tsjetsjenië in 2011, ongeloofwaardig werd bevonden.

Deze beslissing werd op 26 september 2013 bevestigd door de Raad .

In het kader van de derde asielaanvraag van verzoeksters moeder, die zij inhoudelijk verbond aan het asielrelaas zoals zij dit naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag uiteen had gezet, werd door de commissaris-generaal een beslissing genomen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook deze die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van de identieke asielaanvraag zijn afgelegd door familieleden. Immers dienen de asielinstanties, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens na te gaan die zij nodig hebben om een beslissing te kunnen nemen.

Gelet op het gezag van gewijsde van voornoemd arrest van 26 september 2013, staat de ongeloofwaardigheid van de problemen van verzoeksters moeder F.S. vast en is de bevoegdheid van de Raad in het kader van dit beroep beperkt tot een beoordeling van de nieuwe elementen die door verzoekster worden aangevoerd.

De Raad stelt echter vast dat verzoekster tijdens haar verhoor geen nieuwe elementen aanbracht aangaande de problemen die haar ertoe aangezet hebben haar land van herkomst in 2008 en in augustus 2011 te ontvluchten, zijnde de problemen van haar ouders met de Kadyrovtsi.

De loutere beweringen in het verzoekschrift, dat het gezin waarvan zij deel uitmaakte, in Tsjetsjenië vervolgingen heeft ondergaan en dat zij door de Kadyrovtsi werden bedreigd, doen geen afbreuk aan de weerhouden ongeloofwaardigheid van deze problemen, zoals vastgesteld in het kader van de asielaanvraag van verzoeksters moeder F.S..

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van haar moeder waarop verzoekster zich beroept, kan in haar hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging zoals voorzien in het Vluchtelingenverdrag.

Verzoekster voerde tijdens haar verhoor op het Commissariaat-generaal nog aan dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst, door haar vader of door een familielid zal worden vermoord indien ze te weten komen dat zij een kind verwacht zonder een duurzame relatie/huwelijk met de vader (zie het verhoorverslag, p. 9, 12,13).

Uit de informatie zoals toegevoegd aan het administratief dossier door de commissaris-generaal, blijkt echter dat verzoekster op 21 augustus 2013, namelijk vóór zij Z.I. zou hebben leren kennen en vóór zij zwanger raakte, samen met A.K., haar vriend en een kennis van Z.I., bij de diensten van de stad Gent persoonlijk een aanvraag heeft ingediend om te huwen. Hiermee geconfronteerd, ontkende verzoekster deze huwelijksaangifte te hebben gedaan (zie het verhoorverslag, p. 8-10).

Het feit dat verzoekster haar huwelijksaangifte in België met A.K. verzwegen heeft en zelfs ontkende bij confrontatie op het Commissariaat-generaal, en de vaststelling dat zij op hetzelfde adres als A.K. zou wonen, doet het vermoeden ontstaan dat verzoekster informatie tracht achter te houden betreffende de ware identiteit van de vader van haar kind en/of een eventuele traditionele huwelijksverbintenis of op zijn minst een duurzame relatie, die zij in België zou hebben aangegaan.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat zij dienaangaande de waarheid niet heeft verteld en geeft toe dat A.K. de vader is, met wie zij samenwoont.

Haar beweringen dat zij *"onder stress"* was wanneer zij op het Commissariaat-generaal over haar huwelijksaanvraag onderhoord werd, dat zij verzoekster *"dacht dat haar vriend problemen zou hebben"*, dat zij pas meerderjarig is, dat zij bijna nooit op school is geweest, dat zij *"onder paniek"* was en dat zij de werkelijkheid niet heeft durven zeggen, doen geen afbreuk aan de vaststelling dat haar beweerde vrees -dat zij bij een terugkeer naar haar herkomstland door haar vader of haar familie zal worden vermoord indien zij te weten komen dat zij een kind verwacht zonder een duurzame relatie/huwelijk met de vader- niet aannemelijk is, daar zij thans toegeeft dat A.K. de vader is, met wie zij samenwoont.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoekster geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetbepalingen.

Uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt daarnaast dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van *"COI Focus Tsjetsjenië. Veiligheidssituatie"* van 24 juni 2013 stelt de Raad immers vast dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen.

De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen.

De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoonde.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE